

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**της 27ης Νοεμβρίου 2013****στην υπόθεση E-6/13****Metacom AG κατά Rechtsanwälte Zipper & Collegen**

(Ελεύθερη παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών από δικηγόρους — Οδηγία 77/249/ΕΟΚ — Αυτοεκπροσώπηση — Απαίτηση κοινοποίησης στην εθνική νομοθεσία — Επιπτώσεις έλλειψης κοινοποίησης)

(2014/C 88/10)

Στην υπόθεση E-6/13, Metacom AG κατά Rechtsanwälte Zipper & Collegen — ΑΙΤΗΣΗ προς το Δικαστήριο από το Fürstliche Landgericht des Fürstentums Liechtenstein (Δικαστήριο του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν), σύμφωνα με το άρθρο 34 της συμφωνίας μεταξύ των κρατών της ΕΖΕΣ για τη σύσταση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου, σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 77/249/ΕΟΚ, της 22ας Μαρτίου 1977, περί διευκόλυνσης της πραγματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους — το Δικαστήριο, αποτελούμενο από τον Carl Baudenbacher, Πρόεδρο, τους Per Christiansen (δικαστή εισηγητή) και Páll Hreinsson, δικαστές, εξέδωσε απόφαση στις 27 Νοεμβρίου 2013, με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Δικηγόρος ο οποίος κινεί ιδίω ονόματι δικαστική διαδικασία σε κράτος της ΕΖΕΣ εκτός από το κράτος στο οποίο είναι εγκατεστημένος μπορεί να επικαλεστεί το δικαίωμά του για ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και την οδηγία 77/249/ΕΟΚ εφόσον ενεργεί με την επαγγελματική του ιδιότητα, και εφόσον η εθνική έννομη τάξη του κράτους υποδοχής προβλέπει ότι δικηγόρος μπορεί να ενεργεί ιδίω ονόματι με την ιδιότητα του δικηγόρου στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας.
- 2) Εθνικός κανόνας όπως το άρθρο 59 του νόμου περί δικηγόρων του Λιχτενστάιν σύμφωνα με το οποίο απαιτείται από δικηγόρο ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος της ΕΖΕΣ, σε κάθε περίπτωση και αυτεπαγγέλτως, όχι μόνο να παρέχει τεκμηρίωση για να αποδείξει την ιδιότητά του ως δικηγόρου, αλλά και να την κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής προτού παράσχει υπηρεσίες στο εν λόγω κράτος, καθώς και να ανανεώνει την κοινοποίηση σε ετήσια βάση, αντιβαίνει στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/249/ΕΟΚ και στο άρθρο 36 του ΕΟΧ.
- 3) Η μη συμμόρφωση προς εθνικό κανόνα όπως είναι το άρθρο 59 του νόμου περί δικηγόρων του Λιχτενστάιν δεν μπορεί να αποτελεί κρίσιμο στοιχείο όσον αφορά τη δυνατότητα απαίτησης νομικής αμοιβής η οποία συνδέεται με τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών από δικηγόρο.